

॥६३॥ मया जीर्णस्य मुक्तस्येति शेषः ॥६४॥ प्रधर्षयितुं हिंसितुं ॥ ६५ ॥ चक्षुषा चक्षुर्वीक्षणेन अनलकल्पेनाग्नितुल्येन ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ अ

सतदाभाषमाणं तु भ्रातरं विप्रधातिनं ॥ अब्रवीत्प्रहसन्धीमानगरत्यो मुनिसत्तमः ॥ ६३ ॥ कुतो निष्क्रमितुं शक्तिर्मया जीर्णस्य रक्षसः
भ्रातुस्तु मे पररूपस्य गतस्य यमसादनं ॥ ६४ ॥ अथ तस्य वचः श्रुत्वा भ्रातुर्निधनसंश्रितं ॥ प्रधर्षयितुं मारेभे मुनिं क्रोधान्निशाचरः ॥ ६५ ॥
सोभ्यद्रवद्विजेंद्रं तं मुनिना दीप्ततेजसा ॥ चक्षुषानलकल्पेन निर्दग्धो निधनंगतः ॥ ६६ ॥ तस्यायमाश्रमो भ्रातुस्तटाकवनशोभितः ॥
विप्रानुकंपयायेन कर्मदं दुष्करं कृतं ॥ ६७ ॥ एवं कथयमानस्य तस्य सौमित्रिणा सह ॥ रामस्यास्तंगतः सूर्यः संध्याकालो भ्यवर्तत ॥ ६८ ॥
उपास्य पश्चिमां संध्यां सह भ्रात्रा यथाविधि ॥ प्रविवेशाश्रमपदं तं मृषिं चाभ्यवा दयत् ॥ ६९ ॥ सम्यक्प्रतिगृहीतस्तु मुनिना तेन राघवः ॥
न्यवसत्तां निशामेकां प्राश्य मूलफलानि च ॥ ७० ॥ तस्यां रात्र्यां व्यतीतायामुदिते रविमंडले ॥ भ्रातरं तं मगस्त्यस्य आमंत्रयत् राघवः
॥ ७१ ॥ अभिवादयेत्वा भगवन्सुखमस्म्युपितो निशां ॥ आमंत्रयेत्वा गच्छामि गुरुं ते द्रष्टुमग्रजं ॥ ७२ ॥ गम्यतामिति तेनोक्ते जगा
मरघुनंदनः ॥ यथोद्दिष्टेन मार्गेण वनं तच्चावलोकयन् ॥ ७३ ॥ नीवारान्पनसान्सालान्वंजुलांस्तिनिशांस्तथा ॥ चिरिविल्वान्मधूकांश्च
विल्वानथ च तिंदुकान् ॥ ७४ ॥ पुष्पितान्पुष्पिताग्राभिरुपशोभितान् ॥ ददर्श रामः शतशस्तत्र कांतारपादपान् ॥ ७५ ॥ हस्तिह
स्तैर्विमृदितान्वानरैरुपशोभितान् ॥ मत्तैः शकुनिसंघैश्च शतशः प्रतिनादितान् ॥ ७६ ॥

भिवादयेत्वेति पादे नवाक्षरत्वमार्षं ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ नीवा

राजलक्रदंबाः ॥ वंजुलोऽशोकः ॥ तिनिशोधवः ॥ चिरिविल्वोनक्तमालः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥